

בט"ו בשבט נוטעים רעיונות חדשים"

סדר ט"ו בשבט

ליקטה וערכה : חדווה בן סיני

כסלו תש"ף

ט"ו בשבט – חג של של"ח

"כי האדם באשר הוא אדם, צריך להיות תמיד בתוך הטבע... כי לא רק להשתקפות בבואתו של הטבע בתוך נפשו זקוק האדם, זקוק הוא לספירה של הטבע, ללחיצה המקפת והמאחדת, שהטבע שההוויה אין סופית לוחצת על כל נקודה מנקודות גופו ונפשו ומכריחה אותו לחיות, להיות אדם, ולהיות פרט בפני עצמו" ("האדם והטבע- ההכרה והבלתי מודע" / א.ד. גורדון)

ט"ו בשבט במהותו הוא מועד המציין חגיגה של הטבע, התעוררות לאחר קיץ ארוך וחם, אסיפת כוחות במהלך הסתיו ובתנומת החורף. יום זה מחבר אותנו אל השורשים, אל האדמה, אל סיפורי האבות, אל סיפורי החלוצים – סיפורים הממחישים את החיבור שלנו לאדמת ארץ ישראל. מכך נובע שאין מקצוע מהמקצועות הנלמדים בבתי הספר המתאים יותר לעסוק ביום זה מאשר מקצוע השל"ח.

מדוע בכלל מציינים ראש שנה לאילנות? במשנה (ראש השנה א, א) נכתב: "ארבעה ראשי שנים הם: באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים; באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה; באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמטין וליובלות, לנטיעה ולירקות; באחד בשבט ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים בחמישה עשר בוי". ראשי השנה הנ"ל נקבעו בתקופה שבה אבותינו חיו במציאות חקלאית וחוו מציאות חקלאית. משום כך היה להם חשוב לציין גם את ראש השנה לאילנות. קביעת מועד זה נוצרה בעקבות התבוננות האדם בטבע שבו הוא חי: בהשתנותו של הנוף במעבר בין העונות, בהתעוררותם של העצים לקראת סוף החורף ותחילת האביב.

בגולה, סימל ט"ו בשבט יותר מכול את הגעגועים לנוף הארץ ישראל, ומכאן המנהג לאכול מפירותיה של הארץ ולספר בשבחה. עם התחדשות היישוב היהודי בארץ, תפס מנהג הנטיעות מקום במנהגי היום וחיידד את החיבור לאדמת הארץ. עם השנים, נוספו ליום תכנים חדשים: שמירה על איכות הסביבה, על החי והצומח בארץ ישראל ועל ערכי הטבע. קביעת יום זה כיום חג מעניקה ממד נוסף ליחס שבין העם לארצו ולקשר שביניהם.

פעילות של"ח ליום זה משלבת בין תכני השל"ח ובין מאפייני ט"ו בשבט בדרך תחרותית וחגיגית ומזמנת לתלמידים חוויה לימודית המקדמת מנהיגות – החל משלב התכנון, ההתארגנות וחלוקת התפקידים וכלה בהוצאת האירוע אל הפועל. הפעילות מבוססת על שלושת התחומים הבונים את מקצוע השל"ח:

שדה – היכרות חווייתית של התלמיד את ארצו, היכרות עם מעמדו המיוחד של האדם בסביבתו. המפגש של אדם עם הטבע עוסק בערך של שמירת הטבע והסביבה ביחס לערך פיתוח הארץ ובחובה שלנו לאזן ביניהם.

לאום – הנרטיב המחבר אותנו לאדמת ארץ ישראל ולנופיה, הסיפור שהוביל את העלייה לארץ ישראל, טעם הקיום של מדינת ישראל. עיסוק בסיפור של עם ישראל מחדד את הזיקה לעם ולארץ. חברה – עיסוק בקבוצות השתייכות: משפחה, כיתה, קהילה, מדינה. ערך החברתיות וערך העצמיות תורמים לטיפוח אזרחי ישראל שכן הם מעלים לתודעה את רעיון המחויבות החברתית.

לתשומת ליבכם מודעת לכך הצצה ל"סדר 16 השבט" ככל אחד מארבעת החלקים בסדר, מוצאות מספר אפשרויות להפעלת הכיתה. צברו צל 'הסדר' ואחרו את האפשרויות המתאימות ביותר לכיתתכם.

היערכות מוקדמת: מחלקים את הכיתה לחוליות. כל חוליה תהיה אמונה על עריכת השולחן שלה. יש לדאוג למקרן, לרמקול ולסורק ברקודים כדי לאפשר השמעת שירים. אם בוחרים לנהל את הסדר כתחרות בין החוליות, יש להכין לוח ניקוד ולבחור בצוות שיפוט. יש לבחור בתלמיד שיהיה אחראי להפעלת המחשב במהלך הפעילות. אפשרות: להדפיס טקסטים ושירים מתוך הפעילות ולחלק לתלמידים או להקרין בכיתה. התלמידים יתיישבו סביב השולחנות הערוכים והמקושטים לפי החוליות שאליהן שובצו מבעוד מועד. ברקע תושמע [מחרוזת שירי ט"ו בשבט](#)

עריכת השולחן: את השולחנות יש לסדר בצורת האות חי"ת ולכסות במפות חגיגיות. לביצוע משימות הסדר, יש לוודא כי על השולחנות יהיו: תמרים, תאנים, ענבים, עגבניות שרי, פוקצ'ה, "מאכל חברתי" שבחרה החוליה מראש, פירות אשר יש בהם גרעינים: תפוחים, אפרסמון, משמשים ועוד. אפשר ומומלץ להוסיף ולהניח על השולחנות מפירותיה של הארץ, עוגות, דבש וכד', כל דבר אשר יוסיף לאווירת החגיגה.

הערה למורה: הסדר המוצג להלן מותאם לשני שיעורים. כל מורה יכול לעשות התאמות לפי הזמן העומד לרשותו. קיימת אפשרות לערוך את הסדר ביש"מ, במקרה כזה יש להיערך מראש לתנאי השטח שבו הסדר יתקיים (לשלב בישולי שדה, לבצע משימות אשר לא דורשות מחשב ומקרן וכד').

דברי פתיחה

מה מייצג ראש השנה לאילנות?
את סיומה של שנה חקלאית ואת תחילתה של שנה חדשה.
את תחילת לבלוב העצים לאחר הגשמים.
את תחילת צמיחת פירות האילן.
עם התחדשות ההתיישבות בארץ ישראל בעת החדשה, היה יום זה לחג של נטיעות.
בפעילות זו נחבר בין חג זה, שכולו טבע ארץ ישראל, ובין מקצוע השל"ח.

עדה

ערך: שמירה על הטבע.

ט"ו בשבט מדגיש את הצורך בשמירה על הטבע ועל הסביבה. יום זה מספק הזדמנות חגיגית להגברת רגישותנו לטבע הסובב אותנו. הרצון לשמור על הטבע נובע מדאגה עמוקה לסביבה שבה אנו חיים. בבואנו לעסוק במושג קיימות ובאחריותנו לדורות הבאים, עלינו להתייחס לשיקולים חברתיים, כלכליים וסביבתיים.

טקסט: "שמורת טבע"

"אני לא אוהב את הביטוי שמורת טבע... אינני חושב שבאתי לעולם הזה כדי לשמור על איזה דבר... לא נולדנו לתוך מוזיאון ותפקידנו אינו לחצצח את הזכויות המכסות על המוצגים... מותר לדעת בטבע, צריך לגעת בו, מותר גם לשנות. אך השאלה היא: איך? התשובה צריכה להיות: באהבה". ("אהבת הארץ - נגד שמירת טבע" / עמוס עוז).

משימה מס' 1: לרשותכם חמש דקות למצוא שיר העוסק בטבע הארץ ישראלי. (יש לאפשר שימוש בטלפון חכם אחד בכל קבוצה).

משימה מס' 2: הצליל הקליל

על החוליות לזהות באילו משירי ט"ו בשבט מדובר על סמך שמיעה של הצלילים הראשונים בלבד. משמיעים את הצלילים ועל החוליה לרשום את שם השיר על דף ולהניף אותו. החוליה הראשונה שמבצעת את המשימה מקבלת ניקוד.
אפשרות נוספת: להשמיע את כל הצלילים ברצף וחוליה שזיהתה נכונה את מרב השירים מקבלת ניקוד.
הפתרון (סדר השירים): השקדייה פורחת, כך הולכים השותלים, שנים עשר ירחים, ט"ו בשבט חג היום לגן, שיר השתיל, ואני ראיתי ברוש, בארץ אהבתי, הטיול הקטן, ולס להגנת הצומח, כל הגן לבש לבן, עוד לא תמו כל פלאיך.

מה אוכלים?

פירות העונה או פירות הנאכלים כמות שהם, בלי להותיר דבר: תאנים, ענבים, חרובים וכד'. (כשאנו מסיירים בשטח אנו מותירים אותו כפי שהיה לפני שהגענו אליו).

טקסט: "והיה בן אדם כאשר תשוב אל הטבע, ופקחת ביום ההוא את עיניך, והצצת ישר לתוך עיני הטבע וראית בהן את תמונתך. וידעת כי אל עצמך שבת, כי בהתעלמך מן הטבע והתעלמת מעצמך" ("האדם והטבע" / מכתבי א.ד. גורדון).

ערך: הסיפור הלאומי, השורשים, החיבור לאדמה ולארץ, שייכות.

ט"ו בשבט הוא חג המחבר אותנו לשורשים, לאדמה. הסיפורים על ראשוני המתיישבים בארץ ישראל ממחישים עד כמה עמוק הוא החיבור שלנו לאדמת ארץ ישראל.

סיפור: היו היה אדם בשם בן ציון ישראלי. חלמו היה "לתמר את הארץ" – לשתול בה עצי תמר וכך להפריח את השממה. בשנת 1933, במבצע סודי שתוקצב ב-17 לירות (סכום גבוה מאוד), נסע לעירק והביא משם, על גבו, ארבעה חוטרים של תמר עירקי. בנוסף, רכש 700 חוטרים בגבול שבין עירק לאירן, בסיוע יהודי מקומי. החוטרים ניטעו בגן רחל שעל שפת הכנרת. בן ציון ישראלי לא הסתפק בכך ונסע פעמים נוספות: לעירק, לכורדיסטן, לפרס ולמצרים. סך הכול קיים שבעה מסעות סודיים, בתנאים קשים ולמדינות עוינות, ומכל מסע חזר כשבאמתחתו זנים נוספים של תמרים. לימים, ניטעו תמרים אלו לאורך בקעת הירדן ובערבה.

מעמיסים את שתילי התמרים על קרונות רכבת בתחנת הרכבת בבצרה שבעירק, 1936.
(מתוך: "מסעותיו של איש התמרים", מאת נדב מן, Ynet, 27.2.2009)

מה אוכלים?

תמרים, כמובן, רצוי ממגוון זנים.

אפשר להכין כדורי תמרים:

מערבבים: 300 גר' ביסקוויט פתי בר מרוסק, 1/2 כוס ממרח תמרים, גרידה של תפוז אחד, 1 כף א' קקאו, 50 גר' חמאה מומסת או שמן קוקוס מומס, אפשר להוסיף סילאן. מגלגלים את התערובת לכדורים וטובלים בקוקוס טחון.

משימה מס' 1: לרשותכם שלוש דקות למצוא שם של פרי שפותח בארץ (למעט עגבניות שרי).

מה אוכלים?

עגבניות שרי, פוקצ'ה ושמן זית.

טקסט: בט"ו בשבט תש"ט (1949), התכנסה בירושלים הכנסת הראשונה של מדינת ישראל: "יצאנו מפרוזדור המשטר הזמני ואנו נכנסים לטרקלין של משטר דמוקרטי מסודר וקבוע. כנסת זו נבחרה על ידי כל הקהל אזרחי ישראל, ורצון העם בא לידי ביטוי חופשי ומלא בבחירות אלו" (מנאומו של ד"ר חיים ויצמן בפתחת הכנסת הראשונה).

משימה מס' 2: לרשותכם חמש דקות למצוא אירועים נוספים לקשורים לסיפור הארץ ישראלי שהתרחשו בט"ו בשבט. (יש לאפשר שימוש בטלפון חכם אחד בכל קבוצה).

סרטון: "מה סלבס יודעים על ט"ו בשבט?", מאור בן הרוש, פורסם בישראל היום, המהדורה הדיגיטלית, (21.1.2019)

חברה

ערך: ערבות הדדית, התנדבות, נתינה.

"כלום יש דבר המקרב את הלבבות כרעיון משותף?" (ש"י עגנון, מתוך: "תמול שלשום").
חברה טובה נמדדת בכך שהיא אחראית כלפי כל אחד מחבריה ושכל אחד מחבריה חש אחריות כלפי הכלל. חברים בקהילה אשר תורמים, מתנדבים ועושים למען הכלל מעצימים את תחושת הערבות ההדדית ובוד בבד קוצרים תחושת העצמה האישית. השאיפה היא שכל אזרח וכל קבוצה יירתמו למען המשך בנייתה של החברה הישראלית ולמען יצירת זהות ישראלית משותפת על בסיס ערכי משותף.

טקסט

"העץ הנדיב" / כתב: של סילברשטיין

פעם אחת היה עץ... והוא אהב ילד קטן אחד. וכל יום הילד היה בא ואוסף את העלים של העץ ועושה מהם כתרם ומשחק במלך היער. הוא היה מטפס על הגזע ומתנדנד על הענפים ואוכל תפוחי עץ. והם היו משחקים במחבואים. וכשהילד היה מתעייף, הוא היה נרדם בצילו של העץ. והילד אהב את העץ מאוד מאוד. והעץ היה מאושר. אך הזמן חלף לו. והילד הלך וגדל. ולעיתים קרובות העץ נשאר לבדו. ואז הילד בא יום אחד אל העץ. והעץ אמר: "בוא, ילד, בוא תטפס על הגזע שלי, תתנדנד על הענפים ותאכל תפוחים ותשחק בצילי ותהיה מאושר".

"אני יותר מידי גדול בשביל לטפס ולשחק", אמר הילד. "אני רוצה לקנות דברים ולעשות חיים. אני רוצה קצת כסף. אתה יכול לתת לי קצת כסף?"
"אני מצטער", אמר העץ, "אבל אין לי כסף. יש לי רק עלים ותפוחים. קח את התפוחים שלי, ילד, תמכור אותם בעיר. כך יהיה לך כסף ותהיה מאושר".

ואז הילד טיפס על העץ וקטף ממנו את התפוחים ולקח אותם איתו. והעץ היה מאושר. אבל הילד הלך ולא חזר הרבה זמן... והעץ היה עצוב. ואז יום אחד הילד חזר והעץ רעד מרוב שמחה ואמר: "בוא ילד, תטפס על הגזע שלי ותנדנד על הענפים ותהיה מאושר".

"אני יותר מידי עסוק בשביל לטפס על עצים". אמר הילד. "אני רוצה בית, שיהיה לי חם", הוא אמר. "אני רוצה אישה וילדים, ובשביל זה אני צריך בית. אתה יכול לתת לי בית?"
"אין לי בית", אמר העץ, "היער הוא ביתי. אבל אתה יכול לקצץ את הענפים שלי ולבנות בית. ואז תהיה מאושר".

הילד קצץ את ענפיו ולקח אותם איתו לבנות את ביתו. והעץ היה מאושר. אבל הילד הלך ולא חזר הרבה זמן. וכשהוא חזר העץ היה כל כך מאושר שבקושי הצליח לדבר. "בוא, ילד", הוא לחש, "בוא תשחק".

"אני יותר מידי זקן ועצוב בשביל לשחק", אמר הילד. "אני רוצה סירה שתיקח אותי הרחק מכאן. אתה יכול לתת לי סירה?"

"כרות את הגזע שלי ותעשה לך סירה", אמר העץ. "כך תוכל להפליג למרחקים... ותהיה מאושר". הילד כרת לעץ את הגזע ובנה לו סירה והפליג למרחקים. והעץ היה מאושר... אבל לא מאושר ממש. ואחרי הרבה זמן הילד חזר שוב.

"אני מצטער, ילד", אמר העץ, "אבל לא נשאר לי שום דבר לתת לך – התפוחים שלי כבר אינם".

"השיניים שלי יותר חלשות בשביל תפוחים", אמר הילד.

"הענפים שלי כבר אינם", אמר העץ, "יותר לא תוכל להתנדנד עליהם".

"אני יותר מידי זקן בשביל להתנדנד על ענפים", אמר הילד.

"הגזע שלי כבר איננו", אמר העץ, "לא תוכל לטפס".

"אני יותר מידי עייף בשביל לטפס", אמר הילד.

"אני מצטער", אמר העץ, "הלוואי שיכולתי לתת לך משהו... אבל לא נשאר לי כלום. אני סתם גזע כרות זקן. אני מצטער..."

"אני לא צריך הרבה עכשיו", אמר הילד, "רק מקום שקט לשבת ולנוח. אני עייף מאוד".

"אם כך", אמר העץ וזקף עצמו כמה שרק הצליח, "אם כך, גזע כרות זקן הוא כן טוב בשביל לשבת ולנוח. בוא, ילד, שב לך ותנוח". והילד ישב. והעץ היה מאושר. (מתוך: ויקיציטוט)

אפשרות 1: לחלק תפקידים ולהמחזי בכיתה.

אפשרות 2: לתת משימה לתלמידים להכין סרטון, אפשר אנימציה.

את שתי האפשרויות יש להכין מבעוד מועד.

אפשרות 3: להקרין את סרטון האנימציה "העץ הנדיב"

משימה: לרשותכם חמש דקות לחבר חמשיר העוסק בערכים: ערבות הדדית, נתינה, התנדבות, חמלה. את החמשיר יש להתאים ללחן מוכר.

מה אוכלים?

"מאכל חברתי" – מאכל שחברי החוליה בחרו בו והכינו אותו.

טקסט נוסף

"אנשים טובים" כתבה והלחינה: נעמי שמר

תפקחו את העיניים, תסתכלו סביב
פה ושם נגמר החורף ונכנס אביב
בשדה ליד הדרך יש כבר דגניות
אל תגידו לי שכל זה לא יכול להיות
אנשים טובים באמצע הדרך
אנשים טובים מאוד
אנשים טובים יודעים את הדרך
ואיתם אפשר לצעוד
איש אחד קנה לי ספר בן מאה שנה
איש אחר בנה כינור שיש בו מנגינה
ואישה טובה אחרת לי נתנה את שמה
ומאז אני בדרך שרה במקומה
אנשים טובים...
איש אחד יבנה לי גשר כדי לחצות נהר
איש אחר יצמיח יער במורדות ההר
ואישה טובה אחרת אם יהיה קשה
רק תצביע אל האופק ותבטיח ש...

אנשים טובים...

וממש כמו צמחי הבר הנוודים
הם עוצרים את החולות הנוודים
הרקיע מתבהר וכבר אפשר לראות
אנשים על אם הדרך מחכים לאות

סרטון: קטע מתוך **"מה אתם הייתם עושים?"**

אנה'לות

ערך: הובלה, ניהול עצמי.

"מנהיגות איננה רק כיבודים וכבוד. מנהיגות היא בראש ובראשונה לקיחת אחריות" (יוסי שריד)

טקסט: משל יותם

ויגדו ליוֹתם וילך ויעמד בראש הרִגְרָזים וישא קולו ויקרא
ויאמר להם: שמעו אלי בעלי שכם, וישמע אליכם אלהים.
הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך.
ויאמרו לזית: מלכה עלינו,
ויאמר להם הזית: החדלתי את־דשני, אשר־בי כבדו אלהים ואנשים, והלכתי לנוע על העצים?
ויאמרו העצים לתאנה: לכיאת מלכי עלינו.
ותאמר להם התאנה: החדלתי את־מתקי ואת־תנובתי הטובה
והלכתי לנוע על העצים?
ויאמרו העצים לגפן: לכי את מלכי עלינו.
ותאמר להם הגפן: החדלתי את־תירושי, המשמח אלהים ואנשים, והלכתי לנוע על העצים?
ויאמרו כלהעצים אל האטד: לך אתה מלך עלינו.
ויאמר האטד אל העצים: אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם, באו חסו בצלי. ואם אין,
תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון.
ועתה, אם באמת ובתמים עשיתם, ותמליכו את־אבימלך, ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו,
ואם כגמול ידיו עשיתם לו אשר נלחם אבי עליכם, וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדון,
ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו, שבעים איש על אבן אחת, ותמליכו את אבימלך
בן אמתו על בעלי שכם, כי אחיכם הוא, ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום
הזה, שמחו באבימלך, וישמח גם הוא בכם. ואם אין, תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם
ואת בית מלוא. ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך.
וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אֶחיו.
(שופטים ט, ז-כ)

הקרנת סרטון אנימציה על משל יותם שיצרו תלמידי כיתות ח' בבית הספר החדש בחולון:

משימה מס' 1: לאחר הצפייה בסרטון וההאזנה למשל יותם, כל חוליה תחבר שלוש שאלות שהייתה רוצה לשאול את אחד מהעצים או השיח המופיעים במשל.

משימה מס' 2: אילו תכונות של הובלה ומנהיגות מייצגים פירות אלו: שקד, רימון, זית, תמר, גפן?

תשובות

שקד – שקדנות. השקד מקדים לפרוח לפני כל העצים. בעוד העצים האחרים בשלכת, שוקד השקד על מלאכתו ומוציא את פרחיו.
רימון – יצירתיות, רעיונות למכביר, חוכמה.
זית – ירוק עד, תוחלת חיים ארוכה, עמידות.
תמר – רב גוניות. את הפרי אוכלים, על הלולים מברכים בסוכות, הכפות משמשות לסכך, קורותיו לבנייה, הסיבים לחבלים, הסנסינים לכברה. יש שימוש לכל חלקי העץ.
גפן – אנשי אשכולות.

מה אוכלים?

פירות אשר יש בהם גרעיני זרע, אפשרות ליצירת נבט חדש. אלו משולים למנהיגים ולמובילים היוצרים חברה חדשה.

משימה מס' 3: האזנה למילות השיר, "[כי האדם עץ השדה](#)" מצאו כמה שיותר קווי דמיון בין האדם לעץ.

כי האדם עץ השדה / נתן זך

כי האָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה
כְּמוֹ הָאָדָם גַּם הָעֵץ צוֹמֵחַ
כְּמוֹ הָעֵץ הָאָדָם נִגְדָע
וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ
אֵיפֹה הֵייתִי וְאֵיפֹה אֶהְיֶה
כְּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה
כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה
כְּמוֹ הָעֵץ הוּא שׂוֹאֵף לְמַעַלָּה
כְּמוֹ הָאָדָם הוּא נִשְׂרָף בַּאֵשׁ
וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ
אֵיפֹה הֵייתִי וְאֵיפֹה אֶהְיֶה
כְּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה
כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה
כְּמוֹ הָעֵץ הוּא צִמָּא לְמִים
כְּמוֹ הָאָדָם הוּא נִשְׁאָר צִמָּא
וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ
אֵיפֹה הֵייתִי וְאֵיפֹה אֶהְיֶה
כְּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה
אֶהְבֵּתִי וְגַם שְׂנֵאתִי
טַעַמְתִּי מְזָה וּמְזָה
קִבְּרוּ אוֹתִי בְּחֻלְקָה שֶׁל עֵפָר
וְמֵר לִי, מֵר לִי בִּפֶה
כְּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה
כְּמוֹ עֵץ הַשָּׂדֶה

**נסיים את הסדר בחגיגה של שירים ושל מטעמים שלא טעמנו מהם עד כה...
חג של"ח שמח!**

<p>השקדייה פורחת מילים: ישראל דושמן לחן: מנשה רבינא</p>	<p>כך הולכים השותלים מילים: יצחק שנהר לחן: ידידיה אדמון</p>	<p>אל הדרך מילים: שמרית אור לחן: נורית הירש</p>
<p>השקדייה פורחת ושמש פז זורחת ציפורים מראש כל גג מבשרות את בוא החג</p> <p>ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות הארץ משוועת הגיעה עת לטעת כל אחד ייקח לו עץ באתים נצא חוצץ</p>	<p>כך הולכים השותלים רון בלב ואת ביד מן העיר ומן הכפר מן העמק מן ההר בט"ו בשבט בט"ו בשבט</p> <p>למה באתם השותלים? נכה בקרקע ובצור וגומות סביב נחפור בהרים ובמישור בט"ו בשבט בט"ו בשבט</p>	<p>ושוב נצאה אל הדרך, יד ביד לדרך, בשלשלת זהב. ושוב נצאה אל הדרך, עם אחד לד רן, ושירנו על גב.</p> <p>ועד לשערי רקיע בוודאי נגיע עוד מעט אם לא עכשיו. ועד לשערי רקיע בוודאי נגיע כי דרכנו לא לשווא.</p>
<p>ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות</p>	<p>מה יהא פה השותלים? שתיל יבוא בכל גומא יער עד יפרוש צילו על ארצנו ערומה בט"ו בשבט בט"ו בשבט</p>	<p>וגם אם ארוכה הדרך, ורבה הדרך, הן כוחנו עוד רב. וגם אם ארוכה הדרך, ורבה הדרך, נעבור בה יחדיו.</p> <p>ועד לשערי רקיע...</p>

אפשרות מס' 2 : שירון ט"ו בשבט

